

[Peder Clausager.]

lønningerne, som Loven af 23. September gav, og det er sikkert overordentlig kærkomment, at der nu udbetales en samlet Sum.

Der foreslaas et større Tillæg til Dagpengene til Forsørgere med Børn, og det er sikkert rigtigt i en Tid, hvor det netop er Prisstigningen paa de elementære Livsfornødenheder, der mærkes stærkt i børnerige Familier. Det synes næsten et Kunststykke for en Husmoder at faa Beløbet til at strække til. De Krav, der stilles til hendes økonomiske Sans og finansielle Evner, er næppe mindre end de Krav, der stilles til den højtærede Finansminister for Tiden.

At der er indført en Grænse for Understøttelsens Størrelse i Forhold til Arbejdsfortjenesten, er sundt. Det underbygger en af de økonomiske Grundpiller, som et Samfund ikke kan være foruden, nemlig Opretholdelsen af Interessen for Arbejde.

Vi finder det naturligt, at Staten i visse Tilfælde udreder et direkte Tilskud til Kassernes Merudgifter, og vi kan tiltræde Lovforslagets Bestemmelser herom, ligesom vi i det hele kan tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Martin Nielsen: Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede, skal jeg knytte et Par Bemærkninger til de to Lovforslag.

Man har jo et gammelt Ord, der siger, at lidt har ogsaa Ret, og det kan vel i nogen Grad siges om det Lovforslag om Hjælp til arbejdsløse, som Regeringen har stillet. Naturligvis er det glædeligt, og jeg betragter det som et ikke ringe Fremskridt, at Regeringen endelig har bekvemmet sig til at stille et Lovforslag, som dog i nogen Grad er Udtryk for, at man ikke helt har glemte de arbejdsløse.

Lovforslaget kommer ganske vist først efter, at saa godt som alle Fagforeningsgeneralforsamlinger i Efteraaret med meget stor Styrke har rejst Kravet om at komme de arbejdsløse til Hjælp. Det kommer ganske vist ogsaa først efter, at mit Parti — for ca. 3 Uger siden — har indleveret et Lovforslag om at komme de arbejdsløse til Hjælp.

Paa denne Baggrund er det naturligvis et Fremskridt, at den højtærede Social-

minister nu har fremsat et Lovforslag, men jeg tror, at den højtærede Minister blandt de arbejdsløse, blandt dem, denne Sag drejer sig om, meget let vil kunne faa bekræftet, at det ikke er et tilstrækkeligt Fremskridt.

Socialministeren er jo heller ikke i Tvivl om det. Saavel i Bemærkningerne til Lovforslaget som i sin Forelæggelsestale gør han opmærksom paa, at hvis man regulerede Arbejdsløshedsunderstøttelserne efter Oktober-Pristallet, saa vilde de tre Kategorier, der er Tale om i Regeringens Lovforslag, være berettigede til henholdsvis 1 Kr. 40 Øre, 1 Kr. 20 Øre og 1 Kr. mere om Dagen. Nu er det jo saadan, at det af mit Parti stillede Lovforslag netop saa nøje, som det i Virkeligheden var gørligt, naar man ikke som Ministeren har Statistisk Departement til Raadighed, har ramt denne Forhøjelse, idet vort Forslag som bekendt gaar ud paa en Forhøjelse af den daglige Understøttelse paa 1 Kr. 50 Øre for Forsørgere og 1 Kr. for Ikke-Forsørgere. Det er altsaa, som jeg sagde ved Forelæggelsen, et saare nøgternt Forslag, vi har stillet. Ministeren har understreget dette ved selv at oplyse om, hvad de arbejdsløse efter Oktober-Pristallet i Virkeligheden var berettigede til, men han har ganske vist tilføjet, at Gennemførelsen af en saadan Forhøjelse vilde være i Modstrid med Regeringens almindelige Politik, og derfor har han nøjedes med ganske nøjagtigt at sætte Dagpengesatsernes Forhøjelse til 25 pCt. af det, som Oktober-Pristallet vilde have givet, hvis der var reguleret paa Grundlag af dette Tal.

Efter Ministerens Forslag skal de tre Kategorier have henholdsvis 35, 25 og 30 Øre mere om Dagen plus et Børnetillæg. Jeg ved ikke, om man fuldt ud har gjort sig klart, hvad det betyder at stikke en arbejdsløs Forsøger uden Børn 25 eller 35 Øre mere ud om Dagen. Er der virkelig Mennesker, der tror, at under de Forhold, hvorunder de arbejdsløse lever, med de Prisstigninger, der finder Sted, er en 25-Øre mere om Dagen en Hjælp, som paa nogen Maade kan mærkes i en Arbejderhusholdning? Ja, Ministeren maa altsaa være af den Opfattelse, Regeringen maa være af den Opfattelse, de samarbejdende Partier maa jo have den Opfattelse, at man er i Stand til virkelig at komme de arbejdsløse til Hjælp